

Zpravodaj

BJB Brniště

10. ročník

Listopad

*U vás pak jsou spočteny i všechny vlasy na hlavě.
Nebojte se tedy;
máte větší cenu než mnoho vrabců.*

Matouš 10:30-31

Milé sestry, milí bratři,

slovy o vzdání díků jsem začínal minulý úvodník a vzpomínkou na naše Díkůvzdání začnu tento. Věřím, že stále i ve vás rezonuje chvála, kterou jsme k Bohu vysílali při společné slavnosti. Ne nadarmo se říká, že sdílená radost je dvojitá radost. Pro mne osobně to byla krásná chvíle se sourozenci, s Bohem a je těžké ji popsat slovy. Kdo tam nebyl, nepochopí.

ŽALM 138

„Celým svým srdcem ti vzdávám chválu, přímo před bohy ti zpívám žalmy, klaním se ti před tvým svatým chrámem, tvému jménu vzdávám chválu za tvé milosrdenství a za tvou věrnost; svou řeč jsi vyvýšil nad každé své jméno. Odpověděl jsi mi v den, kdy jsem tě volal, dodal jsi mé duši sílu. Hospodine, všichni králové země ti vzdají chválu, až uslyší, co jsi vyřkl. Budou zpívat o Hospodinových cestách, neboť sláva Hospodinova je velká. Hospodin je vyvýšený, ale hledí na poníženého, zdálky pozná domýšlivce. I když jsem v soužení, ty mi zachováš život, vztáhneš ruku proti hněvu mých nepřátel a tvá pravice mě spasí. Hospodin za mě dokončí zápas. Hospodine, tvoje milosrdenství je věčné, neopouštěj dílo vlastních rukou!“

V čase, kdy se příroda chystá ke spánku, půdu skrání déšť, stromy shazují listí, zvířata shromažďují zásoby na zimu, se já zamýšlím nad námi. Co děláme my? I před námi jsou poslední přípravy na zimu a plány do nového roku. Ve světle Žalmu 138, i proběhlého Díkůvzdání, si můžeme být jisti Boží věrností. Vždyť Jemu jedinému se patří klanět.

Potenciál, který máme v našem sboru v podobě dětí z nedělní školy, pixitáků, ale i bratří a sester, jež mají otevřená srdce a ruce k dílu, nás může povzbudit k práci na Božím díle. Co si pod Božím dílem představit? Na sborové hodině zaznělo dost podnětů a plánů. Čeká nás advent, připomínka Kristova prvního příchodu na zem, silvestrovská sborová slavnost a s jarem nové plány a sborové přestavby.

Nezapomeňme! Hospodin hledí na poníženého, dává sílu naší duši, odpovídá na naše volání. Někdy máme možná trápení, a přesto nám Bůh zachovává život. Narodil jsem se do velké rodiny, vyrůstal v ještě větší sborové rodině, a tak vím, že když se člověk pouští do věci společně, je to radost. Na druhou stranu, práce v osamocení, je často lopota bez potěšení. Těším se tedy, že se budeme moci v rozběhnutém školním roce pustit do mnohého nového společně jako rodina s radostí, ať už to budou plány, akce či boje a vězme, že za nás

Bůh zápas dokončí.

Těšíte se i vy za rok na Díkůvzdání? Budeme mít za co vzdát Bohu díky?

Lukáš

OHLASY ZE STARŠOVSTVA

Ohlasy ze setkání staršovstva v říjnu

- Setkání jsme začali společnými modlitbami.
- Naplánovali jsme program na listopad.
- Diskutovali jsme o akcích v době adventu a Vánoc, také o možné podobě letošních vánočních balíčků pro děti na Vánoční slavnost.
- Domluvili jsme se, že je potřeba dořešit členství některých sourozenců ve sboru, kteří se z různých důvodů neúčastní sborového života.
- Rozhodli jsme, že br. Miloš oznámí na Radě zástupců sborů, že je uvolněn jako pracovník pro misii, náš sbor je veden staršovstvem a v současné době hledáme kazatele.
- Shodli jsme se na tom, že je potřeba více praktických věcí přesunout na naše diakony. Znovu jasně ve sboru definovat, kdo je diaconem a za co zodpovídá, aby lidé věděli, na koho se mohou přímo obracet.

Zapsal Jiří Jíra

Z KONFERENCE EXULANT

Ve dnech 14. - 16. října jsme se zúčastnili v Litomyšli mezinárodní konference „EXULANTI, VYHNANCI, UPRCHLÍCI“.

„Ne silou, ani mocí, ale Duchem mým, praví Hospodin zástupů.“

(Zacharjáš 4, 6)

Předkládám vám několik výňatků z úvodního slova od MUDr. Josefa Čápa:

„... Hlavní důraz klade konference především na český a moravský náboženský exil, k němuž docházelo po bitvě na Bílé Hoře r. 1620. Vládnoucí Habsburkové se snažili o to, aby se obyvatelstvo, tehdy většinově protestantské, vrátilo zpět do římsko-katolické církve

(rekatolizace). Téma pobělohorského exilu je v České republice stále živé, ale mezi našimi historiky zároveň nepříliš známé a reflektované."

Přemýšleli jsme o tom, kdo to byli EXULANTI. Čím byl - a snad ještě je - úžasný a jedinečný fenomén českého náboženského exilu. Jak si ho dokážeme v současné době vážít a hlásit se k němu. Mluvílo se i o současných „lidech v pohybu“. Slyšeli jsme osobní svědectví křesťanských uprchlíků z Barmy, kteří v České republice žijí už několik let. Také jsme slyšeli přednášku o uprchlících v současném Německu.

Konference chtěla vzdát dík všem těm statečným mužům a ženám, kteří „skrže trpělivost konali běh uloženého sobě boje“ (Židům 12, 1 - BK) a prošliapali nám cestu víry.

Jsmo rádi, že jsme na této konferenci mohli být.

Růžena a Karel Kucovi

Konference „Exulanti, vyhnanCI a uprchlíCI“ v Litomyšli – 16.10.2016

Kázání – Dirk Stelter – Sk. 11:19-21 a 13:1-3

Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha Svatého se všemi vámi.

2Kor 13:13

Milé sestry, milí bratři,

„Exulanti, vyhnanCI a uprchlíCI“, tak zní téma této konference. Byl to právě útěk, který umožnil, že zde ve střední Evropě, ať už jsme Češi, Poláci nebo Němci, smíme věřit v Ježíše Krista; že jsme ve víře v Něj mohli najít oporu a směr a že z této víry můžeme žít. I když je to vlastně úplně nepravděpodobné. Neboť první stoupenci Ježíše Krista byli Židé ve vzdáleném Jeruzalémě.

Byl to právě útěk před pronásledováním v Jeruzalémě, v době, kdy byl apoštol Štěpán ukamenován. Tehdy chtěli vlivné kruhy vymítit víru v Ježíše Krista. Některé z nich vedl útěk do syrského města Antiochie (dnes se to město jmenuje Antakya a leží na jihu Turecka). Tam založili novou církev...

Církev, která v Antiochii vzniká, je zvláštní církev. O jednom důvodu čteme ve Sk 11:26: „a právě v Antiochii byli učedníci poprvé nazváni křesťany.“ Pojmenování křesťané a křesťanky, jak se dnes označujeme, pochází z tohoto syrského města...

Ve Sk 13:1-3 je nám představeno pět mužů: sjednocených

v půstu a modlitbách jako kdyby byli staří přátelé. Ale o Pavlovi a Barnabášovi víme, že to není pravda. Barnabáš pochází z Kypru (Sk 4:36) a Pavel pochází původně z Tarsu v Malé Asii. A jak to bylo s těmi třemi dalšími? O Manahemovi se říká, „že byl vychován s tetrarchou Herodem“. Vyrostl tedy v Jeruzalémě. Simeon byl zvaný „Niger“, což pochází z latinského „černý“. Je tedy černoch, Afričan. A nakonec Lucius: jmenuje se „Lucius z Kyrény“, pochází tedy z Kyrénaiky, dnešní východní Libye.

Zjišťujeme, že těchto pět mužů, kteří zde spolu slaví v úzkém kruhu Bohoslužbu, pochází ze zcela odlišných krajín. Jejich společenství není založeno na tom, že by společně vyrostli. Nesjednocuje je jejich původ, nýbrž jejich víra: jsou Židé, kteří věří v Ježíše Krista jako svého Pána. Dnes bychom to nazvali jako multikulturní církev, která vznikla v důsledku migrace...

Církev v Antiochii objevila, že Církev Ježíše Krista spojuje různé kultury. Není to jenom společenství lidí, kteří přicházejí z různých konců světa, nýbrž také společenství těch, kteří pocházejí z různých náboženství. Avšak tato novota v církvi není vždy přijímána jednoznačně. A skutečně byla tehdy společenská propast mezi pohany a Židy velmi hluboká. Jen kvůli židovským předpisům o jídle bylo téměř nemožné, aby spolu pohané a Židé jedli u jednoho stolu. Církev v Jeruzalémě protestovala proti této toleranci kultur církve v Antiochii. A tímto vzplanula první hádka o tom, jestli mohou být také pohané křesťany. Ale na takzvaném apoštolském koncilu v Antiochii zvládla raná církev tento spor urovnat. A od té doby to bylo jasné. Tato *jedna* církev Ježíše Krista je společenství Židů a pohanů, kteří věří v Ježíše Krista...

...první misijní cesta vede Barnabáše a Saula do Malé Asie a na Kypr. A druhá misijní cesta vede Saula – který je mezitím nazván Pavlem – přes Bospor do Evropy. A tak se postupně rozšiřuje křesťanská víra po Evropě – dlouho poté přichází k nám do střední Evropy. Podívejme se ještě znovu na ten okamžik vzkládání rukou: dva Afričané a Jeden Asiat posílají v asijském velkoměstě Pavla a Barnabáše na cestu, která je zavede také do Evropy, na náš kontinent...

Křesťanky a křesťané, kteří k nám přicházejí z jiných zemí, jsou sice na jednu stranu cizí – jsou to lidé, které neznáme, s jinými zvyky a jinou historií. Ale na druhou stranu jsou to sestry a bratři ve víře. Jsou to křesťané, kteří přicházejí a stejně jako křesťané, kteří už na daném místě bydlí, se modlí stejnými slovy Ježíše Krista: „Otče náš, který jsi v nebesích“. Bůh je náš Otec a my jsme sourozenci.

Útěk a mezikulturní setkání vytvořili v rané církvi něco nového. Teprve skrze útěk a mezikulturní setkání vyšlo v církvi najevo, co už vždy bylo obsaženo v Ježíšových slovech i skutcích: Evangelium platí pro všechny lidi. Myšlenka, že by pohané mohli být křesťany, bylo pro původní církev v Jeruzalémě něco nepředstavitelného. Ale v církvi, která

vznikla skrze útěk a migraci, to bylo normální. A v této církvi rostl názor: interkulturalita patří k DNA církve. A jen díky tomuto názoru můžeme dnes být křesťankami a křesťany. Církev je ve své podstatě mezikulturní - zahrnuje lidi různých kultur. Proto by každá církev měla být otevřená také pro lidi jiných kultur, místo toho, aby se uzavírala do jedné kultury. Nezapomínejme: jen proto, že církev je mezikulturní, platí i dnes pro nás Ježíšovo slovo: *Já jsem světlo světa; kdo mě následuje, nebude chodit ve tmě, ale bude mít světlo života.* (Jan 8:12)
A pokoj Boží, převyšující každé pomýšlení, bude strážit vaše srdce i mysl v Kristu Ježíši. (Fp 4:7)

Z kázání, které přivezli R. a K. Kucovi, vybrala Martina Matysová

K POVZBUZENÍ

Agapé

Láska Tvá je jako holubice, která letí
 vstříc žáru slunce i krupobití, sílu má
 letět výš, nad všechno trápení a starost zítřků,
 vidět dál, než ke dveřím a klíčům svého já.

Pokoj Tvůj je jako řeka, teď už nemusím
 se sama sebe lekat, už se nedusím,
 v srdci mém rozkvetla louka, smím žít a lásku mít...

Tvoje láska nepřítel zcela odzbrojí,
 s Tebou ruku v ruce už se nikdo nebojí říct:
 člověče, vždyť já tě mám rád, mám tě rád.

Když srdce bloudí

Když srdce bloudí, jsi mi nejbliž, i když mně se to nezdá,
 nevím, kudy dál a strach koná službu svou.
 Bibli otvírám a znovu vidím, kdo jsem já a kdo jsi Ty,
 vidím tu cestu a na ní paprsky světla jsou.

Pýcha se vkrádá po špičkách s touhou zalíbit se druhým.
 S pokušením a špínou ďábel přichází,

Bibli otvírám a znovu vidím, kdo jsem já a kdo jsi Ty,
jdu k Tobě s modlitbou a ty pomáháš z nesnází.

*Před lety složila a k našemu povzbuzení ze šuplíku vytáhla
Martina Berková*

K ZAMYŠLENÍ

Nezavírejme druhé do svých posudků

Když jsem nastoupila do dětského domova jako začínající vychovatelka, myslela jsem, co všechno vím. Těšila jsem se, jak budu vlídná, jak se stanu důvěrníci svých svěřených dětí, byla jsem odhodlaná stát se nej-laskavější tetou v dětském domově. Nastupovala jsem o Vánocích, a byla jsem rozhodnutá nejenom udělat opuštěným dětem krásné Vánoce, chtěla jsem kolem sebe také vydechovat vánoční náladu všude, kde budu chodit. Předsevzetí.

„Já ty děti zmačknu,“ řekla jsem si.

Ale když se mi jeden chlapeček začal prát – a co prát –, když začal přímo řídit, neudržela jsem se, křičela jsem na něj jako siréna. Odtrhla jsem ho od jiného chlapečka, se kterým se rval. „Tohle ti jen tak neprojde,“ řekla jsem mu.

Ne, teď jsem se nechtěla s tímhle chlapečkem bavit. Nerada se rozhoduji, když jsem rozčilená. A tehdy jsem byla rozčilená parádně. Na chodbě jsem potkala ředitelku domova a hned jsem jí vyklopila, co se mi v herně právě stalo. „Pojď ke mně, na chvílku,“ řekla mi vedoucí a pozvala mě do své pracovny. Byla jsem tak rozechvělá – rozzuřená. Po pár větách jsem prohlédla...

„Víš,“ řekla mi vedoucí, „ten chlapec měl jet na Vánoce k dědečkovi na vesnici a moc se těšil. Ani nevíš, jak se na Vánoce a na dědečka těšil... Dědeček je sice starý a slabý, vnuka si k sobě vzít nastálo nemůže, ale na Vánoce se domluvili, že se spolu potěší. – A teď nám telefonovali, že dědečka odvezli do nemocnice a chlapec má tady zůstat přes celé Vánoce.“

On není zlý... On je zoufalý.

On není zlý... On se jenom bojí, že dědeček umře a že bude na světě sám.“

Mlčela jsem.

Posuzujeme druhého a nevíme, co za tím stojí. Někdy si myslíme,

že je někdo zlý, že udělal něco nepochopitelně špatného – jenomže myslíme si to jenom proto, že nevíme, proč se tak chová.

A je to, jako bychom posuzovali podle obalu... Nevíme, co je zabalené, a přesto se chováme, jako bychom to dobře věděli. Kdybychom věděli, co je v zabalené krabici, co je v krabici převázané provázkem, pochopili bychom mnohem víc, než když se díváme jenom na obal..., jenom na provázek.

V každé rovnici – i v rovnici lidského života – je „neznámá veličina“, nějaké x . Pokud se nám nepodaří rovnici rozluštit, nemůžeme zjistit, co rovnice říká, nemůžeme ji vyluštit a můžeme snadno ukřivdit. Dokud nerozluštíme křížovku, nemůžeme poznat, co je v tajence. I lidské srdce bývá tajenkou, kterou můžeme někdy rozluštit jenom velmi složitě. Ale dokud ji nerozluštíme, nemůžeme poznat, co důležitého nám poví tajenka.

Vzpomínám často na rvoucího se chlapce. Zápasil s kamarádem? Zápasil s úzkostí.

Zápasil se strachem... Se samotou...

Každý člověk je jako rovnice o jedné neznámé. A já jsem nebyla schopná rozehnat ono x , nebyla jsem s to vypočítat je, poznat.

Trestala bych chlapce? Trestala bych úzkost. Strach.

A proto bych trestala nespravedlivě. Proto bych se chovala nemilosrdně.

Snažím se odhalovat ono „ x “–

Snažím se rozeznávat neznámou v rovnici.

U matematiky to bývá kdekomu jasné...

A u lidských duší?...Nechápeme někoho?

Vadí nám? Rozčiluje nás...?

A není to proto, že jsme v rovnici jeho duše dosud neodhalili ono utajené, utajované „ x “...?

Zdroj: internet

OMLUVA

Dostalo se mi od Boha mnohých darů, které se snažím využívat k jeho slávě, ale bohužel jazyková a gramatická citlivost k nim nepatří. Jsem vděčná na sestry korektorky, které za mne tuto činnost dělají, ale tentokrát měly plné ruce práce někde jinde. Proto se omlouvám za všechny jazykové a gramatické chyby a děkuji za pochopení.

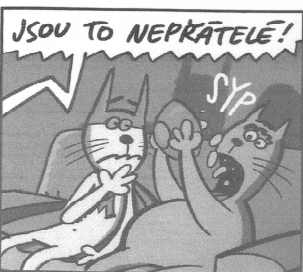
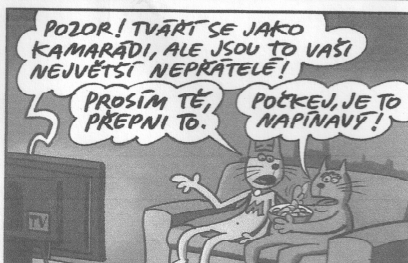
Martina Matysová

MOURRISON

363. Nepřátelé

PÍSE A KRESLÍ © LUKÁŠ FIBRICH

Mourrison se těší na vaše vzkazy, otázky i nápady. Můžete mu psát na e-mail mourrison@abico.cz. Navazujeme občasně e-mailovou korespondencí.

Mourrison@abico.cz

www.abico.cz

Nedělní bohoslužby

6.11.	Vedení:	Lukáš Kuc
	Kázání:	Miloš Matys
13.11.	Vedení:	Jiří Jíra
	Kázání:	Martina Matysová
20.11.	Vedení:	Martina Matysová
	Kázání:	Miloš Matys
27.11.	Vedení:	Miloš Matys
	Kázání:	host

**Nedělní škola
pro děti**

6.11. mladší:

Boží velká rodina *Kamila, Lukáš*
starší:

Kam ve světě patřím já? *Hana*

13.11. **rodinné bohoslužby**

Slovíčko k dětem: *Hana*

20.11. mladší:

Pamatujte na ty, kteří nám nemohou oplatit
(2/4, str. 44) *Růžena, Vítek*

starší:

Ve světě, ale ne ze světa I *Tom*

27.11. mladší:

Naděje Kristova příchodu
(3/1, str.30) *Aleš, Lukáš*

Starší:

Ve světě, ale ne ze světa II *Bety*

Rozhovory nad Biblií

Každé úterý v 18:00 v Oáze

Téma:

1., 15. a 29.11. List do Korintu
8. a 22.11. Kniha Přísloví

Skupinky**Skupinka v Novém Boru:**

středa 2., 16. a 30.11. v 17:00
u Korolusových

Skupinka ve Stráži pod Ralskem:

každé pondělí v 17:00

Skupinka bratři:

Dle domluvy

Skupinka u Lukáše a Hanky Kucových

Pátek 4. a 18.11. v 16:00

Pixit

pátek 17:00

4.11. Martina

Vedení Kristy, slovo Ondra

Občerstvení: Kristy a Bety

Čtení: Žalm 141-147

11.11. Miloš

Občerstvení: Miloš

Čtení: Žalm 148-150

18.11. Martina

Vedení Bety, slovo Kristy

Občerstvení: Martina

Čtení: Přísloví 1-7

25.11. Víkendovka ve Cvikově

AKCE SBORU:

- Neděle 13.11. Modlitební setkání v 8:45, zamyšlení Karel Kuc
Nácvik NŠ v 9:00
Sobota 19.11. Večer chval v 18:00
Pondělí 21.11. Setkání staršovstva v 20:00
25.-27.11. Víkendovka dorostu a mládeže ve Cvikově
Neděle 18.12. Adventní koncert skupiny Srdcehlas ze Cvikova od 16:00

DALŠÍ AKCE:

- Sobota 12.11. Promítání filmu NFG ve Stráži pod Ralskem od 17:00
Sobota 20.11. Setkání YMCA ve Cvikově

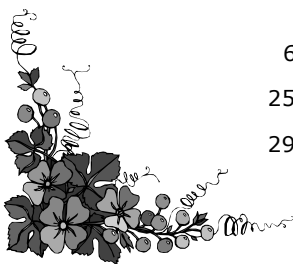
TAXISLUŽBA:

David Matys, tel. 724066686

BLAHOPŘEJEME

Narozeniny tento měsíc slaví:

- 6.11. Božena novozámská
25.11. Antonín Bárta
29.11. Aleš Matys

Vydalo BJB Brniště pro svou vnitřní potřebu

Šéfredaktor: Martina Matysová, martina.matys@bjb-brniste.cz, 607705926

Korektura: -

Tisk: David Matys

Uzávěrka příštího čísla je ve čtvrtek 24.11.2016

Tento Zpravodaj je k přečtení i ke stažení na našich internetových stránkách:

www.bjb-brniste.cz